

(המשך מעמוד 3)

עכשיו, כשהכל גמרו להאשים את הכל כחורבן הבית השני של הכלכלה הישראלית, הגיע גם תורי להאשים. החורבן הראשון החל ביום שבו הצטרפנו למדינות המתקנות, והשני בא ביום שבו נכנסנו לרשימת המדינות שאין להן תקנות — והכל שב על תיקנו ככיסאו — פרט לאותו כיסא שבו בוצעה עיסקת החווילה הראשונה בשטחים, תמורת חופן מניות בשערים של שילוש. ובכן, את מי להאשים? את השפה העברית כמוכח, שהניחה לפירסומאים להתעלל בה. שכן, כך יש לומר בעברית תיקנית:

קורא גיבלי
לג'ר החיות

בוא להגדיל אותנו, כי אנחנו אנשים עובדים על אנשים ומספקים כוסות ירוח למדינה. אברהם (ברבור) סבני, הארלם, הולנד

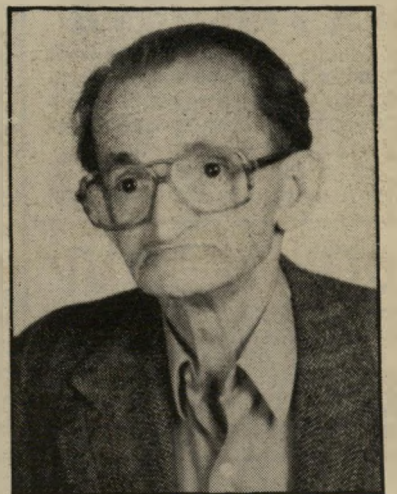

הנימוקים לא יעזרו -

יש צורך בטיפול שרירותי

על שתיים מפניה של הגזענות בישראל

אחרי שראינו סרט דוקומנטארי על קולונל הס"ס, שהמציא את משאיות הגאזים, כדי לפתור סיפית את "בעיית היהודים", הופיע בטלוויזיה הישראלית אלכסנדר פינקלשטיין שהטיף לפי תור את "בעיית הערבים" בישראל. מישהו אמר לי, שמקומם של אנשים כאלה

קורא ויינשטיין
בעקבות מייסד התיקשורת

הוא בג'ר החיות. אני מתנגד לכך בתוקף: איש כזה יכול להיות מסוכן גם לחיות. האם זהו בן לעם שהעמיד מתוכו את הרמב"ם, את ברוך שפינוזה ואת הנביא ישעיהו, שפסוקים מחזונו חרותם באר"ם: "לא ישא גוי אל גוי חרב... וגר זכב עם כבש?" גם אני בן לעם הזה, אך איני מרגיש שום דבר משותף ביני ובינו. מי ייתן ולא ירבו כמוהו בישראל.

שוקי גיבשטיין, רמת-השרון
מושג חדש בא למדינה: נוער כך. נדהמתי לראות אותם, את הפאשיסטים הצעירים, יושבים כרחבת ריונגוף, ומחתימים עוברים ושבים על

ררישה, להערכת הערכים מהארץ לארצות אחרות.

נדהמתי לא רק מעצם המעשה המחליא, אלא גם מהעוברה שהדבר נעשה בראש-חוצות, בלי כל הפרעה של השילטונות. בכך נותנים השילטונות את אישורם החוקי למעשה-טירוף גועני זה. יש להודרו ולעקור תופעה חלוגנית זאת מן השורש, לפני שתפשט בקרב מיטב בנינו.

אורה גיבלי, תל-אביב

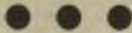
כמה מאמרים וכמה נאומים כבר שמעתי נגד הזוהמה הפאשיסטית של הרב כהנא? שום דבר לא עזר, הוא וחבריו ממשיכים בהסתה. כמה מיכתבים למערכות-העיתונות עוד נקרא נגד הבירון מנצרת עילית, המנסה לארגן בעירו פלוגות גירוש, שיתנכלו לתושביה הערביים של העיר? גם זה לא יעזור.

שום נימוק, ויהיה הנכון והאינטליגנטי ביותר, לא ישכנע את הגזען לשנות את ריעותיו. כי בשורש הגזענות מונח טימוס-הרגשות ולא מחשבה שכלתנית. ונגד רגשות — וכמיוחד אם הם פרימיטיביים — אפשר להילחם רק באמצעים שרירותיים-משהו.

למשל, באמצעים מישטרתיים. למשל, באמי צעים מישפטיים.

אבל היועץ המישפטי לממשלה הוריע, כי הוא חושש לחופש-הביטוי. הוא רק שכח את החופש לחיות מבלי שיסיתו נגדו, ומבלי שאיימו עליו בגירוש.

משה שחר, נתניה

מעשי - ובלתי-מעשי

הצעה לביטול האינפלציה.

אני מציע שהאוצר ילך כדרכו של מייסד התקשורת, וידפיס שטרות כלי ציון ערכם. מדי פעם כפעם יודיע לנו מהו ערך השטר. לדעת, זאת הצעה מעשית בהחלט.

כמוכן, אפשר גם להפסיק את הקמת בנייני הפאר בשטחים, ולכרות שלום עם הערבים — אבל זו, כידוע, הצעה בלתי-מעשית.

שלום ויינשטיין, הרצליה

הקנה

נעים לקרוא את הראיונות עם 'תיקים' בעיתוני סוף השבוע או בשבועונים. המדוברים מספרים על כוחם ומרצם וכמה הם נראים יפה וכמה הם שומרים על רעונותם. הנה כמה פנינים על גיל זה מפי 'תיקי' אימות העולם וגם מבני עמנו (מתוך ספרי אוצר מיםרות שגונות והמילון העליון):

- הקנה היא הדבר הבלתי צפוי ביותר שקורה לאדם (ל. טולסטוי).
- חולף הזמן, ימים עוברים/ אתנו/ צעירנו/ הכל אומרים/ חוזר השקר כגלגל/ לא השתנית כלל ועל פי פרגית פישבק.
- לא שמעתם על שלוש גילי האדם? גיל העצרים, גיל העמידה, וגיל אתנה (נראית) נפלאה (הקרדינאל פ. ספלמאן).
- בעיניי, זקן יהיה תמיד מי שגדול ממני ב-15 שנה (ברנארד ברדן).
- גיל הפרישה אין בו גיל, וצבי שארפשטיין ז"ל, אביו של פרופ' בן עמי שארפשטיין מאנ' תל-אביב יב"א.

ראובן סיוון, ירושלים

דואר אתמוך

על סופר שנשכח.

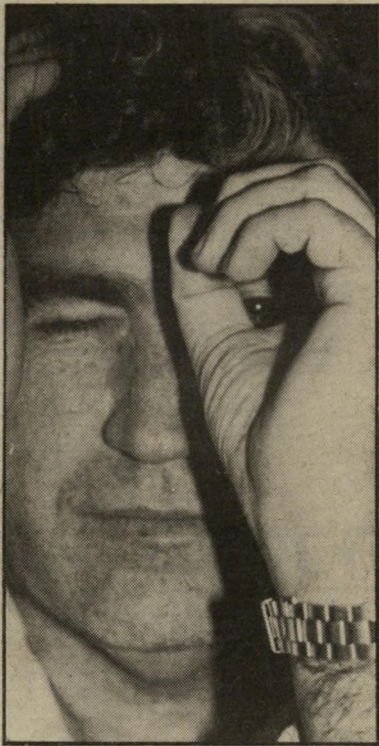
כל הכבוד לנמר של נייר, שהקדיש כמה מילות הערכה לסופר רוב קימחי, שכמעט נשכח לחלוטין (העולם הזה, 9 בנובמבר). כל הכבוד, כמוכן, גם להוצאת תרמיל המגישה לקורא העברי מהדורה חדשה של יצירותיו. חבל רק, ששכתםם לציין כמה פרטים ביוגרפיים על קימחי. העובדה המעניינת אודותיו היא, כי כשנות 30' הוא עבד במערכת העיתון דואר היום, לצידם של משה סמילנסקי והעורך הראשון של העולם הזה, אורי קיסרי.

ירפך שכטר, ירושלים

אין קדוש מהאפיפיור

יוחנן-פאולוס השני היכה מנה אחת אפיים את זבולון המר. קיבלתי מחו"ל גלויה עם תמונת האפיפיור קרול (יוחנן-פאולוס השני) ווייטילה בתנוחה שוכבה. מייד נזכרתי שראיתי בהעולם הזה

שר המר
מחוות המצולם -

תמונה רומה, של עסקן דתי אחר — זבולון המר. התכולו למצוא בארכיון שלכם את תמונתו המשעשעת של שר-החינוך הישראלי, ולפרסם את שתי התמונות זו לצד זו? ההשוואה ביניהן תשכנע, כי האפיפיור אמר בליבו: כל מה שהוא (המר) יכול לעשות — אני אעשה טוב ממנו!

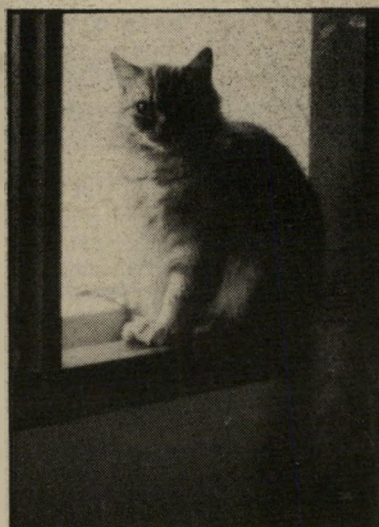
מאיה גרביסקי, כפר-סבא

שתי התמונות צולמו בניסיונות דומות להפליא. בכינוס מיפלוגתי ראה זבולון המר שענת סרגוסטי מכוונת אליו זמן רב את עדשת-המצלמה. מבלי לחוץ על ההדק, הוא לא התאפק וניסה לחקות את ההנחה של הצלמת. אותו הדבר בדיוק קרה לצלם הצרפתי רנה לוק, כשבא לצלם בקיריית הוותיקן: האפיפיור הפתיע אותו כשהצוץ בו דרך משקפת דימונית.

איפה טולטול?

אבדה חתולה פרסית יפהפיה. מי ראה אותה?

אובדת טולטול
עדיין יש תיקווה

נורה לכם מאור-מאור אם תפרסמו בש' כיוענכם משהו נוגע ללב על אודות טולטול, חתולה פרסית יפהפיה, אפורה-בהירה, בעלת שיער אנגורה ארוך, פרצוף פחוס ועיניים צהובות, שקפצה מרכב נוסע ביום רביעי, ה-3 בנובמבר, כקטע שבין אבן-גבירול פינת-נורדאו ובין דרך חיפה (כנראה שאברהם כקטע המערבי של רחוב פינקס).

טולטול היא מחמדילינו — חלק בלתי נפרד ממשפחת החיות שכבתינו (טרי הכלב וננה

הכלבה), וכל מישפחתה הרואבת מתאבלת עליה מרות, אך לא איבדה עדיין את התיקווה למצאה. טולטול לא יצאה מעולם מפתח הבית (מלבד אותו מסע מר ונמהר), ולכן יקשה עליה להסתדר בטבע בכוחות עצמה. היא לא מסוגלת לחפש אוכל או להתמודד עם חתולי-חצר. טולטול פחדנית מאוד, ותיגש לאדם זר רק כשכמעט תגוע ברעב — וגם זה לא בטוח כלל.

לכן אנו קוראים לכל מי שראה אותה או יודע שמץ דבר אודותיה: אנא הודיעו לנו, כיום או בלילה, לפי 796342 או 262233 — האם ראייתם, האם שמעתם, האם גונב לאוזניכם דבר על טולטול.

נגמול לכם מלוא גמולכם, ולא תמצאו חסרים. רק אנא: החזירו לנו את טולטול. בתיקווה ובתודה,

טרי, ננה, ארי וחנה, רמת-גן

● תמונתה של טולטול - בעמוד זה.

עיצורים קשים בהרי השוף

כיצד לבטא את שם-משפחתם של המנהיגים הדרוזיים?

אפיסור זייטילה
- לצלם המציץ דרך העדשה

תודה על הפירסום של מיכתבי (קובוך נורד' העולם הזה 9 בנובמבר). חבל רק שהשמטת את העיקר:

צאצאיו של הפיאורל הכורדי ג'אן בולאר שעברו ללבנון והמירו את דתם, קראו לעצמם עי שם מייסד השושלת, אך בשוניו קל: ג'ובל א (פתח בגימל, קובוך בנון). כך כותבים את שמן עד היום.

אך ההגייה היא שונה במיקצת. הקובוך נורד' אחורה, לגימל, והגון הופכת שוואית. מאח שהעיצורים הסמוכים נון שוואית ובית שוואית הם קשים לביטוי, הופכת הגון הכתובה למג הגוייה.

וכך, הערכי המודרני כותב ג'ובל א ומכאט ג'ובל א ט. יאיר הליסה, חולון

חשבונות עשויים

סיגירות במחיר מכונית משומשת אני מעשן מזה עשר שנים, בערך 35 סיגיריון ביום. השבוע ערכתי חשבון קטן, והרי התוצאות החפיסה שבירי היא 6,388 במיספר, מא שהתחלתי לעשן. כלומר, כיליתי עד היון 127,750 סיגיריות.

התענוג כולו עלה לי — במחירי היום וללן חישוב ריבית: 263,165 שקלים.

מה שיכולתי לעשות בכל הסכום העצום הזה יכולתי לקנות מכונית משומשת במצב טוב, א למשל, מניות של בנקים. מניות בנקים? לפחות המערכת-הנפש הזו חסכת מעצמי.

ירם רבטמן, רמת-גן

לידת הקוראים

מיכתבי קוראים מתפרסמים בקיצורים המתחייבים מתוכנם ומשיקולי מקום. עדיפות תינתן למיכתבים קצרים, מודפסים במכונית-כתיבה, שצורפה אליהם תמונת הכותב. מיכתבים בעל-דפוס לא יפורסמו. אין המערכת מחזירה את המיכתבים שנתקבלו בה.